

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010029
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1415010029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. O. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. októbra 2015 takto

r o z h o d o l :

F.
O. B., E.. XX.XX.XXXX/XXXX K. D., J. I. Z., Z. I.
S. J. XXX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o ,

ž e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry O. G., E.. XX.XX.XXXX, I. I., S. XX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 25P/247/2008, zo dňa 20.04.2009, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry sumou 130,-€, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky B. G., si túto povinnosť riadne neplní od mesiaca február 2013 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, kedy na výživu prispel a to február 2013 sumou 50,-€, marec 2013 sumou 130,-€, apríl 2013 sumou 130,-€, august 2013 sumou 80,-€, september 2013 sumou 210,-€, október 2013 sumou 130,-€, december 2013 sumou 260,-€, september 2014 sumou 90,-€, október 2014 sumou 34,20€, november 2014 sumou 30,-€, december 2014 sumou 20,-€, máj 2015 sumou 1.955,-€, čím mu voči matke oprávneného dieťaťa B. G. vznikol dlh na výživnom vo výške 1.040,80€, pričom počas rozhodného obdobia bol 1x zamestnaný v spol. FOXBURR, s.r.o., v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal, navyše sa konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn.3T/100/2012, zo dňa 23.08.2012, právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, navyše bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s požitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. O. B. bolo na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne B. G., oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný O. B. po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinným z spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby, nakoľko časť dlžného výživného uhradil a chce uhradiť aj jeho zvyšok.

K veci uviedol, že výživné neplatil tak, ako bol k tomu zaviazaný, nakoľko nemal viac prostriedkov. V roku 2013 pracoval v ním a jeho manželkou založenej firme FOXBARR, rozvážal jedlo po Bratislave. Po polroku však firma, ktorá stravu pripravovala rozvoz strany zrušila. Asi v novembri 2013 odišiel z Pezinka a teraz býva so svojou manželkou, ktorá je na materskej dovolenke a poberá materský príspevok, synom, ktorý sa narodil 5.1.2012 a sestrou, ktorá poberá invalidný dôchodok. Jeho príjem je kolísavý, vykonáva príležitostne masáže, priemerne po zdanení má príjem 302,77 Eur. Vlastní osobné motorové vozidlo. Spolu s manželkou a sestrou majú výdavky na domácnosť vo výške 280,-Eur na ktoré sa skladajú všetci. V žalovanom období uhradil okrem súm uvedených v obžalobe aj dlh vo výške 1955,-Eur. V súčasnosti nepracuje, je vedený na úrade práce, poberá dávku v hmotnej núdzi 30,-Eur, chcel by vykonávať masérsku prax.

Svedkyňa B. G. uviedla, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť na dcéru Janu od februára 2013 s výnimkou mesiacov, kedy na výživu prispel a to február 2013 sumou 50,-€, marec 2013 sumou 130,-€, apríl 2013 sumou 130,-€, august 2013 sumou 80,-€, september 2013 sumou 210,-€, október 2013 sumou 130,-€, december 2013 sumou 260,-€, september 2014 sumou 90,-€, október 2014 sumou 34,20€, november 2014 sumou 30,-€, december 2014 sumou 20,-€, máj 2015 sumou 1.955,-€. V rozhodnom období ona žila s dcérou, manželom a dvoma synmi. Náklady na bývanie hradí jej manžel, je to asi 300,-Eur. jej príjem bol za rok 2013 cca 886,-Eur, pracuje ako samostatne zárobková osoba v oblasti

masáže a pedikúry. So stravou im pomáhajú aj rodičia. V súvislosti s dcérou má výdavky s jej školou, chodí na plávanie, čo je okolo 130,-Eur na tri mesiace, má doučovanie z matematiky, čo je 50,-Eur na pol roka, bude potrebovať strojček na zuby čo vychádza cca 1.300,-Eur. Obžalovaný dcéru nekontaktuje, nenavštevuje, nekupuje jej darčeky, nemá o ňu záujem. Neplatenie výživného na dcéru nezanechalo trvalo nepriaznivé následky.

Z listinných dôkazov súd oboznámil rozsudok o výživnom z ktorého vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 13Nc/111/00, zo dňa 14.11.2000 bola schválená rodičovská dohoda na základe ktorej bola maloletá O. P., E.. XX.X.XXXX zverená do výchovy matke a jej otec - obžalovaný sa zaviazal k plateniu výživného na dcéru v sume 1.500,-Sk mesačne.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 25P/247/2008, zo dňa 20.04.2009, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/226/09, zo dňa 06.10.2009, bola výška výživného na maloletú O. G., E.. XX.XX.XXXX zvýšená na sumu 130,-Eur mesačne.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 20CoP/85/2010, zo dňa 12.01.2011 vyplýva, že týmto rozsudkom bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 25P/247/2009, zo dňa 04.10.2010, ktorým prvostupňový súd zamietol návrh obžalovaného na zníženie výživného.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/100/2012, zo dňa 23.08.2012, právoplatného dňa 08.09.2012 vyplýva, že týmto rozsudkom bol Juraj Dorčák uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 ods. 3 písm. b/ Tr.zák., ktorého sa dopustil od novembra 2009 do 23.08.2012 voči svojej dcére O. G., za čo mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, so

skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a primerané obmedzenie spočívajúce v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Z rodného listu maloletej O. G., E.. XX.XX.XXXX vyplýva, že obžalovaný je jej otcom.

Z potvrdenia o návšteve školy vyplýva, že maloletá navštevuje základnú školu.

Súd oboznámil lekárske potvrdenie o zdravotnom stave D. I. B. zo dňa 14.02.2011, ktoré však nemá vplyv na rozhodovanie vo veci.

Súd oboznámil aj doklady o hradení výživného obžalovaným, ktoré potvrdzujú uhradenie časti dlhu tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku a časti zameškaného výživného z predchádzajúceho obdobia.

Zo správ úradu práce, sociálnej poisťovne, zamestnávateľov a daňového úradu vyplýva, že B. G. nepoberala dávky v hmotnej núdzi, nie je poberateľkou náhradného výživného, je SZČO, nie je vedená na úrade práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Obžalovaný O. B. nie je vedený v evidencii sociálneho odboru ÚPSVaR Pezinok, nepoberá pomoc v hmotnej núdzi, nie je vedený ani ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR Pezinok. Posledné daňové priznanie podal obžalovaný za zdaňovacie obdobie 2010. Zo správy sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný je evidovaný ako zamestnanec zamestnávateľa FOXBURR, s.r.o. Z výpisu obchodného registra vyplýva, že v spoločnosti FOXBURR s.r.o. je obžalovaný vedený ako jej konateľ a spoločník.

Z trestného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/100/2012 vyplýva, že obžalovaný počas plynutia skúšobnej doby neuhradil celý dlh na zameškanom výživnom.

Z registra trestov a posudkov na obžalovaného vyplýva, že okrem vyššie uvedeného odsúdenia Okresným súdom Bratislava IV sp.zn. 3T/100/2012 nemá v registri trestov iné odsúdenie, v registri priestupkov nemá záznam.

Zo záznamu zo dňa 30.09.2014 vyplýva, že obžalovaný ku dňu vyhlásenia rozsudku neuhradil zvyšok dlhu na výživnom vo výške 1.040,80 Eur.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona vo forme nepriameho úmyslu, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd na rozdiel od podanej obžaloby upravil dobu neplatenia výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku, a tým aj sumu dlžného výživného, pričom zohľadnil čiastku uhradeného výživného v mesiaci máj 2015 vo výške 1.955,-Eur.

Obžalovaný mal v žalovanom období zaplatiť výživné za 32 mesiacov, čo je pri sume výživného za mesiac vo výške 130,-Eur, celková suma 4.160,-Eur. V rozhodnom období obžalovaný zaplatil na výživnom sumu 3.119,20Eur, takže dlh na výživnom od februára 2013 ku dňu vyhlásenia rozsudku je vo výške 1.040,80Eur.

Obžalovaný nepoprel, že v rozhodnom období na dcéru výživné neplatil, uviedol, že uhradil len výživné v celkovej výške 3.119,20Eur. Tento skutkový stav potvrdila aj svedkyňa Hodáňová a zistený a potvrdený je aj listinnými dôkazmi. Skutočnosť, že obžalovaný v rozhodnom období nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi je preukázaná správou úradu práce. To, že obžalovaný žalovaný skutok spáchal hoci bol v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený je preukázaná listinnými dôkazmi a to oboznámeným a vyššie uvedeným súdnym rozhodnutím a trestným spisom.

Obžalovaný v rozhodnom období nebol ani vedený na úrade práce, ani nepoberal sociálne dávky, ani dávky v nezamestnanosti. Pracoval podľa vlastného vyjadrenia príležitostne ako masér, pričom bol vedený ako spoločník a konateľ v spoločnosti FOXBURR s.r.o. Obžalovaný ako osoba s reálnou možnosťou uplatniť sa na trhu práce nevyužil možnosť na riadny a trvalý pracovný pomer. Nezamestnal sa, hoci si bol vedomí toho, že má vyživovaciu povinnosť. Bol si vedomí toho, že stratou predchádzajúceho zamestnania a nehladaním si novej práce s obdobným príjmom, nebude môcť plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojej maloletej dcére tak, ako bol k tomu zaviazaný súdom. Je potrebné uviesť, že je povinnosťou každého rodiča sa podieľať na výžive svojich detí podľa svojich možností a schopností.

Schopnosti obžalovaného riadne pracovať sú plne zachované a možnosti trhu práce dávajú dostatok príležitosti na to, aby sa mohol obžalovaný riadne zamestnať. Obžalovaný na trhu práce mal dostatok možností nájsť si vhodné zamestnanie, prípadne aj iné ako povolanie maséra. Nič nebránilo obžalovanému za prácou dochádzať do miesta s výskytom dostatočného množstva pracovných

príležitostí. Mohol dokonca pracovať vo viacerých zamestnaniach tak, ako to bežne robia matky detí, ktoré majú dve aj tri zamestnania, aby mohli svojim deťom poskytnúť náležitú starostlivosť a všetko potrebné. Laxnosť obžalovaného v tomto nemôže obžalovaného ospravedlniť a už vôbec nie zbaviť trestnej zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Súd dal obžalovanému aj možnosť uhradiť výživné v plnej výške tým, že odročil hlavné pojednávanie na primeranú dobu, aby mohol obžalovaný dlh na výživnom uhradiť, ale obžalovaný túto možnosť nevyužil.

Súd nezistil žiadny objektívny dôvod na úpravu výšky výživného oproti súdom určenej sume vo výške 130,-Eur. Zohľadnil pritom ako je vyššie uvedené to, že obžalovanému nič objektívne nebráni dosahovať taký zárobok, aby mohol výživné v tejto výške uhrádzať a aj to, že s prihliadnutím na vek maloletej dcéry obžalovaného a jej potreby je suma výživného vo výške 130,-Eur primeraná.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 15 písm. b/ Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Nakoľko vina obžalovaného zo žalovaného skutku s úpravou ako je to vyššie uvedené, je jednoznačne preukázaná, mimo akúkoľvek pochybnosť, uznal ho súd vinným zo žalovaného trestného činu v plnom rozsahu v zmysle právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe s úpravou výšky dlhu ku dňu vyhlásenia rozsudku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému vychádzal zo zákonom stanovenej trestnej sadzby pri tomto trestnom čine, ktorá je od jedného do piatich rokov pri treste odňatia slobody.

Za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona súd vyhodnotil to, že obžalovaný sa k spáchaniu žalovaného skutku doznal a jeho spáchanie aj oľutoval. V tomto smere súd poukazuje na to, že hoci obžalovaný neurobil vyhlásenie o vine, toto jeho vyhlásenie smerovalo ku skutkovej vete obžaloby, nakoľko obžalovaný od podania obžaloby uhradil časť dlhu a tak toto jeho vyhlásenie nie je v rozpore s celkovým obsahom jeho výpovede, z ktorej vyplýva jednoznačné priznanie sa k spáchaniu žalovaného skutku a prejavenie ľútosti nad svojim konaním.

Súd na druhej strane nezistil žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Na predchádzajúce odsúdenie neprihliadol súd ako na priťažujúcu okolnosť, nakoľko táto skutočnosť je znakom skutkovej podstaty žalovaného prečinu.

Nakoľko prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, súd v zmysle ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby a mohol tak obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v sadzbe od 1 roku do 3 rokov a 8 mesiacov.

Súd uložil obžalovanému trest primeraný na samej spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov. Nakoľko obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, bolo vylúčené ukládanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a preto musel súd obžalovanému uložiť trest nepodmienený.

Z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a preto ho súd zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest je plne v súlade so zákonom a mal zabezpečiť dostatočnú svoju výchovnú aj ochrannú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.